

43è cicle ELS ORGUES DE CATALUNYA

estiu 2023

ASSOCIACIÓ CATALANA DE L'ORGUE

CONCERTS

Juliol

dijous

27

BARCELONA

Basílica de Santa Maria del Mar

MONTSERRAT TORRENT

20:00h

Agost

divendres

04

MANRESA

Basílica de Santa Maria de la Seu

BERNAT BAILBÉ

20:30h

divendres

04

EL PLA DE SANTA MARIA

Església de Sant Ramon de Penyafort

ÓSCAR CANDENDO

20:00h

divendres

04

BARCELONA

Cripta de la Sagrada Família

DANIEL PARACHE

21:00h

dissabte

05

ÀGER

Església de Sant Vicenç

JONATAN CARBÓ

22:00h

Agost

diumenge

06

TORROJA DEL PRIORAT

Església de Sant Miquel Arcàngel

DAVID MALET

21:00h

divendres

11

TORREDEMBARRA

Església de Sant Pere Apòstol

JORDI PAJARES

22:00h

diumenge

13

ULLDEMOLINS

Església de Sant Jaume

MARIA NACY

19:00h

divendres

18

CADAQUÉS

Església de Santa Maria

JOSEP M. ESCALONA I CANYET

20:00h

diumenge

20

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Basílica de Santa Maria

LORETO F. IMAZ

19:30h

diumenge

27

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Basílica de Santa Maria

JAIME GONZÁLEZ-SIERRA

18:00h

Setembre

dijous

07

BARCELONA

Església de la Mare de Déu de Núria

JUAN DE LA RUBIA

20:30h

dissabte

09

LES MASIES DE VOLTREGÀ

Santuari de la Mare de Déu de la Gleva

VALENTÍ MISERACHS

20:00h

dijous
27
juliol

20:00h

BARCELONA
Basílica de Santa Maria del Mar

MONTSERRAT TORRENT

PROGRAMA

Antonio de Cabezón
(1510–1566)

Discante sobre la Pavana italiana
Diferencias sobre la Gallarda milanesa
de Obras de música para tecla, Madrid, 1578

Antonio Carreira
(ca. 1525–ca. 1597)

Tento a quatro sobre o villancico
Con que la lavaré

Francisco Correa de Arauxo
(1584–1654)

Tiento de medio registro de tiple
de octavo tono (XLVII)
Segundo tiento de quarto tono (XVI)
Tiento de medio registro de baxón
de septimo tono (L)
de Facultad orgánica, Alcalà, 1626

Jan Pieterszoon Sweelinck
(1562–1621)

Fantasia à 4 en eco, SwWW 261

Pablo Bruna
(1611–1679)

Tiento de falsas de segundo tono
[por Ge Sol Re Ut]

Alessandro Scarlatti
(1660–1725)

Partite sulla follia di Spagna

Joan Baptista Cabanilles
(1644–1712)

Tiento de batalla de cinquè to «punt baix»

MONTSERRAT TORRENT

Barcelona és el seu bressol. Una etapa infantil lligada a l'estudi de piano, amb clara influència materna. Guerra Civil Espanyola i fugida de la gran ciutat, per a refugiar-se en l'àmbit rural. Johann Sebastian Bach, amb els seus Corals i la Llum, pren una refracció detallada de tots els seus colors. L'orgue i el seu so captiven tota la seva atenció. La vida pren sentit: la passió sorgeix de la profunditat del seu ésser i crea les condicions perquè es desenvolupi la voluntat, l'estudi i la constància diària, per arribar al sincretisme amb l'orgue. Josep Soler i Sardà, «*entre chismoso, diosecillo infernal, diablo cojuelo de su saber,*» la fereix. Malgrat el seu desenyorament, el temps no s'atura i apareix una inquietud: Francisco Correa de Arauxo la captiva. Els sentiments es mimetitzen i caminen junts «in eternum». Havia trobat l'ideal per no escatimar esforços. La recuperació històrica del repertori ibèric és una realitat.

Ha escrit articles sobre pedagogia de l'orgue. Ha realitzat nombrosos treballs de recerca recuperant partitures inèdites. Ha gravat una extensa discografia. Ha impartit regularment cursos internacionals, i classes magistrals. Ha format part de jurats de concursos d'orgue.

De gran rellevància en la seva trajectòria és el fet que hagi aconseguit aixecar semblant edifici al voltant de l'orgue i els seus diversos aspectes sent dona, enmig d'un món tan masclista, especialment en aquells foscos anys d'una llatzerada Espanya. Sens dubte, la tenacitat i disciplina van jugar un paper essencial en el desenvolupament de la seva personal història musical com a dona.

L'ORGUE

Probablement de la dinastia Boscà
Mitjans del s. XVIII
Restauració a càrrec de Gerhard Grenzing
1983

divendres

04
agost

20:30h

MANRESA

Collegiata Basílica de Santa Maria de la Seu

BERNAT BAILBÉ

PROGRAMA

Charles-Marie Widor
(1844–1937)

Quarta simfonia en fa menor, op. 13 núm. 4

Toccata
Fuga
Andante
Cantabile
Scherzo
Adagio
Finale

Josep Gallès
(1758–1836)

Sonata en fa menor, núm. 4

Largo
Allegro

Magí Puntí
(1816–1881)

Extractes de *Psalmòdia*

Emma Lou-Diemer
(1927)

Fiesta

BERNAT BAILBÉ

Bernat Bailbé, natural de Tuïr, al Rosselló. Estudis musicals als conservatoris de Perpinyà i de Tolosa de Llenguadoc. Piano amb Michel Peus (alumne d'A. Cortot) i orgue amb X. Darasse i Willem Jansen. Entre 1977 i 1980 estudia amb Montserrat Torrent a Santiago de Compostela i a Barcelona. Ampliació de coneixements amb altres mestres.

Des de l'any 1978 és organista de Sant Felip Neri de Barcelona. En aquesta tasca i en la de concertista ofereix un repertori en constant renovació. Ha sigut membre fundador de l'Associació Catalana de l'Orgue.

L'ORGUE

Silvio Puggina
1922

Restauració a càrrec de Carlos M. Álvarez
2022

acorgue.cat

divendres

04
agost

20:00h

EL PLA DE SANTA MARIA
Església de Sant Ramon de Penyafort

ÓSCAR CANDENDO

PROGRAMA

Felix Mendelssohn Bartholdy
(1809–1847)

Sonata per a orgue en la major, op. 65 núm. 3
Con moto maestoso
Andante tranquillo

Jacques-Nicolas Lemmens
(1823–1881)

Prélude (à 5 parties)

César Franck
(1822–1890)

Andantino en la bemoll, CFF 86
Offertoire en sol menor, CFF 92

Josef Gabriel Rheinberger
(1839–1901)

Intermezzo, op. 167 núm. 7
Fuga, op. 132 núm. 1

Louis Vierne
(1870–1937)

Préambule
Scherzetto
Idylle mélancolique
Cortège

de *Pièces en style libre*, op. 31

ÓSCAR CANDENDO

Nascut a Gipuzkoa el 1971, és professor de l'especialitat d'orgue a l'Escola Superior de Música de Catalunya des de la seva fundació el 2001 i organista titular de la S. E. Catedral de Jesús, el Bon Pastor, Donostia. Óscar Candendo és doctor en musicologia (Universidad de Valladolid) i professor superior en les especialitats d'orgue, piano, clavicèmbal i música de cambra. Va realitzar estudis d'orgue a Toulouse (Centre d'Études Supérieures de Musique et de Danse) amb els professors Michel Bouvard i Jan Willem Jansen, a Barcelona amb Montserrat Torrent i a Stuttgart (Hochschule für Musik und Darstellende Kunst) amb el professor Bernhard Haas.

Primers premis en el Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España (1992) i el Curso Universitario Internacional «Música en Compostela» (1993).

Premi de Recerca Musical Orfeón Donostiarra-Universidad del País Vasco/Euskal Herriko Unibertsitatea (2021) amb un treball sobre el compositor alabès de música religiosa Vicente Goicoechea Errasti (1854–1916).

Coordinador de *Anthologia Sacra*, àmplia col·lecció de l'obra del citat Vicente Goicoechea publicada per Ficta edicions i produccions el 2020.

Concerts en diversos festivals europeus.

L'ORGUE

Germans Gheude
1876

Trasllat i restauració a càrrec de Wilfried Praet
1990, 2021

divendres

04
agost

21:00h

BARCELONA

Cripta de la Sagrada Família

DANIEL PARACHE

PROGRAMA

Felix Mendelssohn Bartholdy
(1809–1847)

Sonata per a orgue en fa menor, op. 65 núm. 1

Allegro moderato e serioso

Adagio

Andante recitativo

Allegro assai vivace

César Franck
(1822–1890)

Tres peces en do menor de *L'Organiste*, FWV 41–42

núm. 4: *Maestoso*

núm. 5: *Poco lento*

núm. 6: *Poco allegro-Amen*

Coral núm. 3 en la menor, FWV 40

P. Robert de la Riba
(1912–1999)

Pastoral

Cançó de bressol de la Mare de Déu

Xavier Cassanyes
(1957)

Capestampes (2016)

I. L'aigua

II. L'aire

III. La llum

IV. L'ànima

DANIEL PARACHE

Nascut l'any 1969 a Sant Pere de Riudebitlles (Alt Penedès), començà els seus estudis musicals de piano a l'edat de 12 anys amb Laia Monné i més tard a l'escola de música de Sant Sadurní d'Anoia. Ben aviat s'interessà pel món coral i per l'orgue i als 14 anys feia d'organista a la seva parròquia, cantava a la coral i dirigia el cor infantil.

Més endavant començà els seus estudis d'orgue al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona amb la professora Montserrat Torrent, i els prosseguí amb Maria Nacy.

Durant un any esdevingué organista i director del cor de la parròquia de Santo Domingo, a Cartagena; més tard féu les mateixes activitats a les parròquies de Sant Ot i Sant Eugeni de Barcelona

Sempre ha compaginat les activitats corals i organístiques amb la docència. Ha estat professor de música a les escoles de Sant Jeroni, Estel i Les Corts i ha dirigit la coral de l'escola Sagrat Cor de Sarrià, la coral Baluern i la coral Sant Josep Oriol. Des del 1991 és professor de l'Escola Decroly de Barcelona, on també dirigeix els diferents grups de la coral infantil. És col·laborador habitual de la coral Sant Ignasi de Sarrià i de l'Orfeó de Sants.

Ha participat en els cicles de concerts «Els Orgues de Catalunya», «L'Orgue dels Caputxins de Sarrià», «L'Orgue de la Catedral de Barcelona», «L'Orgue de Sitges» i també ha ofert concerts arreu de Catalunya i Balears, així com a d'altres indrets.

Des del 1994 és organista titular de la basílica parroquial de Sant Josep Oriol de Barcelona.

L'ORGUE

Aristide Cavaillé-Coll

1896

Trasllat i restauració a càrrec de Blancafort OM

2021

acorgue.cat

dissabte

05
agost

22:00h

ÀGER

Església de Sant Vicenç

JONATAN CARBÓ

PROGRAMA

Bernardo Storace
(ca. 1637–ca. 1707)

Toccata et canzon in F
Balletto

*de Selva di varie composizioni d'intavolatura per
cimbalo ed organo, Venècia, 1664*

Johann Jakob Froberger
(1616–1667)

Fantasia I sopra *vt re mi fa sol la*, FbWV201

Johann Caspar Kerll
(1627–1693)

Capriccio sopra il cucu
Passacaglia variata

de Toccate, Canzoni [...], Múnic, 1676

Johann Sebastian Bach
(1685–1750)

Concert en re menor, BWV 974

Sense indicació–Adagio–Allegro

a partir del Concert per oboè en re menor d'A. Marcello

Domenico Scarlatti
(1685–1757)

Sonata en do major *Pastorale*, K. 513

P. Antoni Soler
(1729–1783)

Sonata en fa major, núm. 56

P. Davide da Bergamo
(1791–1863)

Versetto con armonia di Trombe alla Tirolese

JONATAN CARBÓ

Va estudiar orgue al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona amb la professora Maria Nancy, obtenint el Títol Superior d'Orgue i els Premis d'Honor de Grau Mitjà i Superior. Posteriorment va realitzar estudis de postgrau sobre la música hispànica dels segles XVI a XVIII al Consejo Superior de Investigaciones Científicas de Barcelona amb la professora Montserrat Torrent. També ha ampliat la seva formació en nombrosos cursos d'especialització amb els professors Michael Radulescu, Daniel Roth, Matteo Imbruno i Wolfgang Zerer, entre d'altres.

Ha ofert recitals arreu de Catalunya, Illes Balears, Espanya i França, destacant els orgues del Palau de la Música Catalana, Basílica de Santa Maria del Coro de Donostia, Basílica de Santa Maria de Maó, Catedral de Perpinyà, Basílica del Monestir de Montserrat i sglésia de Los Venerables de Sevilla.

Ha enregistrat un doble CD amb l'obra «El Llibre d'orgue de Santa Maria de Vilafranca del Penedès» del compositor Josep Soler Sardà, enregistrat al mateix orgue de Vilafranca. Amb el graller Jordi Mestres han realitzat el primer CD amb música per a gralla i orgue, «Cornucòpia». També ha estat enregistrat per l'emissora de ràdio Catalunya Música.

Ha col·laborat amb diverses formacions vocals i instrumentals com el Cor Amics de la Unió, Cor Francesc Valls o l'Orquestra de Cambra Terrassa 48.

És professor d'orgue al Conservatori de Grau Mitjà «Mestre Joan Just i Bertran» d'Igualada i a l'Escola Municipal de Música «Pau Casals» del Vendrell.

L'ORGUE

Juan Florenzano

1865

Restauració a càrrec de Wilfried Praet

1992

acorgue.cat

diumenge

06
agost

21:00h

TORROJA DEL PRIORAT

Església de Sant Miquel Arcàngel

DAVID MALET

PROGRAMA

Les quatre C de la música ibèrica per a orgue: Cabezón-Coelho-Correa-Cabanilles

Antonio de Cabezón
(1510–1566)

Diferencias sobre las Vacas
Pavana Italiana
Duvinsela («D'òu vient cela?»)
Diferencias sobre la Gallarda Milanesa
de Obras de música para tecla, Madrid 1578

Manuel Rodrigues Coelho
(ca. 1555–1635)

Primeira Susana («Susanne ung jour»)
Tento do primeiro tom por De La Sol Re
de Flores de música, Lisboa 1620

Francisco Correa de Arauxo
(1584–1654)

Tiento de medio registro de tiple de septimo tono
Tiento tercero de sexto tono sobre la
Batalla de Morales
de Facultad orgánica, Alcalà, 1626

Joan Baptista Cabanilles
(1644–1712)

Tiento I de falsas
Tiento sobre el *Pangelingua*

DAVID MALET

Nascut a Barcelona, inicia els seus estudis musicals a l'Escolania de la Catedral de Barcelona. Posteriorment, ingressa al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on obté cinc Titulacions Superiors i diverses distincions d'honor. Parallelament estudia tota la carrera d'orgue amb Montserrat Torrent. Del 1999 al 2003 amplia estudis d'orgue amb Michael Radulescu a la Universitat de Viena i direcció d'orquestra amb Reinhard Schwarz i Georg Mark al Conservatori de la mateixa ciutat, on obté el Diploma de Direcció d'Orquestra dirigint en concert l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Viena. Posteriorment, obté un Màster en interpretació al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Ha estat 15 anys segon organista de la Catedral de Barcelona, col·laborador habitual de l'Orfeó Català, de l'Orquesta y Coros de Radiotelevisión Española i del Coro Nacional de España. Ha actuat amb les principals orquestres i directors de la Península i, eventualment, també a l'estranger. Ha dirigit durant sis anys el Cor de Cambra Francesc Valls, cor professional de la Catedral de Barcelona, i durant 15 anys, l'Orfeó Laudate, també de Barcelona. La seva discografia inclou 13 CDs a més de diversos enregistraments per a Catalunya Música, TV3, Rne i TVE.

Actualment, compagina la tasca concertística amb la docència al Conservatori Superior de Música del Liceu, al Conservatori Professional de Música de Badalona i a l'ESMUC. També és organista titular del Palau Güell de Barcelona.

L'ORGUE

Jean-Pierre Cavallé

1799

Restauració a càrrec de Wilfried Praet

1976

acorgue.cat

divendres

11
agost

22:00h

TORREDEMBARRA

Església de Sant Pere Apòstol

JORDI PAJARES

PROGRAMA

Antonio de Cabezón
(1510–1566)

Pange Lingua

de Obras de música para tecla, Madrid 1578

John Bull
(1563–1628)

Fantasia sobre Ut, re, mi, fa, sol, la

Francisco Correa de Arauxo
(1584–1654)

La canción de Tomás de Crequilion llamada:
Gaybergier

Tiento de medio registro de tiple de décimo tono
de Facultad orgánica, Alcalá, 1626

Johann Caspar Kerll
(1627–1693)

Toccata Quinta *tutta de salti*

de Toccate, Canzoni [...], Múnic 1676

Johann Sebastian Bach
(1685–1750)

Concert en fa major, BWV 978

a partir del Concert per oboè de l'Estro Armonico d'A. Vivaldi
Allegro–Largo–Allegro

Josep Elías
(1690–1760)

Preludio y Fuga sobre la Letanía

Carlos Seixas
(1704–1742)

Sonata en do major

Allegro–Minuet I–Minuet II

Joan Baptista Cabanilles
(1644–1712)

Paseos II

Passacalles II

JORDI PAJARES

Va néixer l'any 1971 a Barcelona, on va estudiar al Conservatori Superior de Música del Liceu amb els professors Josep M. Mas i Bonet (orgue i baix continu) i Cecilio Tíeles, Elsa Sanchís i M. Yamakoa (piano), obtenint les màximes qualificacions i els títols de Professor Superior d'Orgue i Piano.

Va estudià també harmonia, contrapunt i fuga amb la professora Maria Assumpció Codina.

Obtingué el Diploma de Postgrau i especialització al CSIC amb la Dra. Montserrat Torrent, així com diferents beques.

També va estudiar diversos anys la música ibèrica antiga per a orgue amb Josep Maria Mas i Bonet.

Va ampliar coneixements pianístics amb el professor Daniel Ligorio i d'orgue amb Michael Radulescu, Olivier Latry, Ludger Lohmann, Andreas Schroeder i Enrico Viccardi. Com a solista d'orgue ha actuat en diferents cicles en orgues històrics a Catalunya, Castella Lleó, Illes Balears i Alemanya. També ha realitzat concerts d'orgue amb diferents solistes instrumentals i vocals.

Ha enregistrat per «Catalunya Música», Canal 33, diverses emissores locals i canal de YouTube.

Toca l'orgue i acompanya el culte a diferents esglésies catalanes, i combina la docència musical amb els concerts.

L'ORGUE

Jaume i Sebastià Guilla
1705

Restauració a càrrec de Gerhard Grenzing
1977, 1979

acorgue.cat

diumenge

13
agost

19:00h

ULLDEMOLINS
Església de Sant Jaume

MARIA NACY

PROGRAMA

Francisco Correa de Arauxo
(1584–1654)	Tiento y discurso de segundo tono (II)
<i>de Facultad orgánica, Alcalá, 1626</i>
Jehan Alain
(1911–1940)	Monodie, JA 135A (1938)
Francisco Correa de Arauxo	Tiento del quinto tono (V)
Hugo Distler
(1908–1942)	Sonatine, (1938)
<i>Intonation–Concertino–Chaconne–Kanon</i>
<i>de Trenta peces per a orgue petit, op. 18, 1</i>
Francisco Correa de Arauxo	Segundo tiento de medio registro de triple de séptimo tono (XXVI)
Discurso de medio registro de dos baxones de cuarto tono (LVI)
Josep Soler i Sardà
(1935–2022)	Coral 29 (2007)
<i>del Llibre d'orgue de Santa Maria de Vilafranca del Penedès</i>
Francisco Correa de Arauxo	Segundo tiento de cuarto tono
Guy Bovet
(1942)	Tango de undecimo tono a modo de bossanova (2000)
Francisco Correa de Arauxo	Tiento tercero de sexto tono sobre la Batalla de Morales (XXIII)

MARIA NACY

Estudià orgue amb Jordi Alcaraz i Montserrat Torrent al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, amb Michael Radulescu a la Hochschule für Musik und darstellende Kunst de Viena i a nombroses acadèmies europees de perfeccionament.

Des del 1991, és professora d'orgue del Conservatori Municipal de Música de Barcelona. Imparteix regularment classes magistrals, principalment de música antiga ibèrica, al nostre país i a l'estranger, i forma part del jurat de concursos internacionals d'orgue.

Maria Nacy porta a terme una intensa activitat concertística internacional, actuant arreu d'Europa i a Amèrica del Nord i del Sud. La seva discografia inclou música d'estils i èpoques molt diversos, amb una atenció especial als instruments històrics. Especialment destacables són el seu enregistrament amb música de Francisco Correa de Arauxo, a l'orgue d'Ulldemolins, i el CD que presenta la restauració de l'orgue històric del Vendrell.

Com a complement de la seva activitat concertística, té una àmplia experiència com a organista litúrgica. En l'actualitat és organista del monestir de Santa Maria de Vallbona.

Pedro Fuertes de Terol i Antonio Eurisses de Sevilla
1638

Restauració a càrrec de Wilfried Praet i Ceos v.z.w
1999, 2008

acorgue.cat

L'ORGUE

divendres

18
agost

20:00h

CADAQUÉS

Església de Santa Maria

JOSEP M. ESCALONA I CANYET

PROGRAMA

Antonio de Cabezón
(1510–1566)

Tiento de primer tono

de Libro de Cifra Nueva, Alcalà, 1557

Johann Sebastian Bach
(1685–1750)

Canzona en re menor, BWV 588

Pere Alberch Vila
(1517–1582)

Tiento de primer to

de Libro de Cifra Nueva, Alcalà, 1557

Johann Sebastian Bach

Pastorella en fa major, BWV 590

Johann Pachelbel
(1653–1706)

Toccatà en do major

Johann Sebastian Bach

Partita sobre el coral *Allein Gott in der Höh sei Ehr*
(Glòria a Déu a dalt del cel), BWV 771

(només les vuit variacions sense pedal)

Johann Caspar Kerll
(1627–1693)

Battaglia / Batalla imperial

també atribuïda a Joan Baptista Cabanilles (1644-1712)

JOSEP M. ESCALONA I CANYET

Natural de Cassà de la Selva, 1968. Organista de la catedral de Barcelona, de la paròquia de Torroella de Montgrí i professor d'orgue i d'harmònim del conservatori de Girona.

Format organísticament amb Montserrat Torrent i Maria Nacy al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, on obtingué sis titulacions superiors. També és llicenciat en història de l'art i té el certificat de coneixements superiors de llengua catalana.

Ha fet concerts als Països Catalans, a Flandes, al País d'Oïl, al País d'Oc, a Sardenya, al País Basc i a l'àrea d'influència de Castella. La seva discografia comprèn *De canya i de canons* —amb tenora— i *L'obra d'orgue de Francesc Civil*.

Ha dirigit gran part de la seva activitat a la divulgació de l'orgue, ja sigui mitjançant publicacions (*L'orgue a Catalunya* i *Aragonès: els orgueners que van viure a Girona*, editades per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona, respectivament), sessions per a la mainada (*Visitem el Palau i escoltem l'orgue*, al Palau de la Música Catalana) o bé promovent l'orgue en àmbits poc arrelats (gestió de la instal·lació d'un orgue a un auditori, el de la Casa de Cultura de Girona).

L'ORGUE

Josep Boscà
1689–1691

Restauració a càrrec de Gerhard Grenzing
1984

acorgue.cat

diumenge

20
agost

19:30h

VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Basílica de Santa Maria

LORETO F. IMAZ

PROGRAMA

Camille Saint-Saëns
(1835–1921)

Preludi en si major, op. 99

Johannes Brahms
(1833–1897)

Preludi de coral *Herzlich tut mich verlangen*
(De tot cor anhelu una fi benaurada)
op. 122 núm. 10

de *Elf Chorälverspiele*, op. post. 122

Max Reger
(1873–1916)

Toccatà en re menor, op.59

de *Zwölf Stücke*, op 59

Louis Vierne
(1870–1937)

Arabesque

de *Vingt-quatre pièces en style libre*, op.31

Jacques Charpentier
(1933–2017)

L'ange à la trompette

Joaquín Pildain
(1927–1997)

Elegía

del *Tríptico Abulense*

Jesús Guridi
(1886–1961)

Tríptico del Buen Pastor

El Rebaño

La Oveja Perdida

El Buen Pastor

LORETO F. IMAZ

Organista i clavecinista, catedràtica emèrita del Conservatori Superior de Donosti-Sant Sebastià. Més de 40 anys de concerts, enregistraments i ensenyaments.

Innombrables deixebles, alguns, avui dia, grans professionals: «Quina satisfacció!»

Molt agraïda als seus grans mestres, continua estudiant i tocant per amor a la música.

És membre del Jurat en el Concurs Nacional d'Orgue «Francisco Salinas» de la ciutat de Burgos, així com de la Comissió Tècnica per a la restauració d'orgues i harmòniums de la Diòcesi de Guipúscoa.

L'ORGUE

Gaietà Estadella

1942

Restauració a càrrec de Späth Orgelbau

2006

acorgue.cat

diumenge

27
agost

18:00h

CASTELLÓ D'EMPÚRIES
Basílica de Santa Maria

JAIME GONZÁLEZ-SIERRA

PROGRAMA

Georg Muffat
(1653–1704)

Toccata Quinta

de Apparatus Musico-Organisticus, Salzburg, 1690

Sebastián Aguilera de Heredia
(1561–1627)

Tiento de lleno de Primer Tono

Nicolas de Grigny
(1672–1703)

Tierce en taille

de Premier Livre d'Orgue, París, 1711

Georg Böhm
(1661–1733)

Preludi, Fuga i Postludi en sol menor

Dietrich Buxtehude
(1637–1707)

Ciaconna en mi menor BuxWV 160

Joan Baptista Cabanilles
(1644–1712)

Tiento núm. 17 Lleno de Quinto tono Punto alto
sobre el Pange Lingua

Nicolas de Grigny

Himne Veni Creator

Veni Creator en taille à 5

Fugue à 5

Duo

Récit de Cromorne

Dialogue sur les grands Jeux

de Premier Livre d'Orgue, París, 1711

JAIME GONZÁLEZ-SIERRA

Nascut a Madrid el 1997. Comença els seus estudis de música a l'Escolania del Real Monasterio de San Lorenzo del Escorial entre 2006 y 2016, començant allí la seva formació de piano i cant coral. Finalitza els seus estudis de Grau Superior d'Orgue a l'Escola Superior de Musica de Catalunya amb els mestres Óscar Candendo (orgue) i Juan de la Rubia (improvisació). Participa en diferents cursos i assisteix a classes magistrals amb Olivier Latry, Pieter van Dijk, Jurgen Essl, Ottorino Baldassarri, Mónica Melcova i Roland Dopfer; a més, treballa la música ibèrica amb Javier Artigas y Roberto Fresco.

Com a solista, ha actuat en diferents llocs de Madrid, Catalunya, Balears i Castella i Lleó, així com festivals com Bachcelona, Cicle d'orgue «Josep Soler» de Vilafranca del Penedès o el Cicle «Correa de Arauxo» de Segovia. Com a continuista, ha col·laborat amb nombroses agrupacions de música antiga, com La Caravaggia, la Camerata Antonio Soler, la Capilla de Música de la Catedral de Cuenca, el Coro de Voces Graves de Madrid, la Camerata Musicalis, Lorem Ipsum, el Ensemble Timpanum y la Handel Oratorio Society, així com orquestres modernes, com la Orquestra Simfònica de les Illes Balears, o Acadèmia 1830 en la darrera edició del FEMAP. Juntament amb la percussionista Ana Nicolás de Cabo creen l'Ensemble Tubos y Panderos, portant el seu projecte a Balears i a festivals com Espurnes Barroques.

Actualment és organista de la Basílica Pontifícia de San Miguel, a Madrid, i toca regularment a l'orgue Cavaillé-Coll de la Cripta de la Sagrada Família de Barcelona. Compagina els seus estudis amb la seva formació com a historiador i es graduà en Història a la Universitat Complutense de Madrid l'any 2019.

Jean-Pierre i Dominique-Hyacinthe Cavaillé, 1803

Gaietà Vilardebó, 1854

Restauració a càrrec de Gerhard Grenzing, 1974, 1981, 2016

L'ORGUE

acorgue.cat

dijous
07
setembre

20:30h

BARCELONA

Església de la Mare de Déu de Núria

JUAN DE LA RUBIA

PROGRAMA

César Franck
(1822–1890)

Coral núm. 1 en mi major, FWV 38

Franz Liszt
(1811–1886)

Consolació en re bemoll major, S. 172

Frederic Mompou
(1893–1987)

Pastoral (Cançó i dansa núm. 15)

Pol Requesens
(1990)

Dansa i cançó

Jehan Alain
(1911–1940)

Variacions sobre un tema de Clément Janequin,
JA 118

Max Reger
(1873–1916)

Introducció i passacaglia en re menor, WoO IV/6

Juan de la Rubia
(1982)

Improvisació

JUAN DE LA RUBIA

Organista titular de la Basílica de la Sagrada Família, ha actuat als principals escenaris d'Europa, així com a l'Amèrica llatina i Àsia, amb una excel·lent acollida del públic i la crítica.

Els darrers anys, la seva activitat concertística ha estat incessant, actuant a més de vint països i a escenaris com l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Palau de la Música Catalana, Konzerthaus de Berlin, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, les catedrals de Colònia i Westminster (Londres), St. Sulpice de Paris, i el teatre Mariinsky i la Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

Ha col·laborat amb Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD «Sacred Cantatas» (Erato, 2016), disc nominat a un Premi Grammy el 2018.

Després de començar els estudis musicals amb el seu pare i Ricardo Pitarch, es formà a València, Barcelona, Berlin, Toulouse i Roma, aconseguint fins a cinc Premis Extraordinaris en diferents especialitats. D'entre els seus mestres es troben Óscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard i Montserrat Torrent, qui va suposar un gran suport durant la seva formació. Igualment ha rebut classes magistrals, entre d'altres, d'Olivier Latty i Ton Koopman.

Juan de la Rubia és professor a l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) i membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi.

Entre els seus propers projectes destaquen concerts a les Catedrals de Viena i Ginebra, així com concerts amb l'Orquestra del Miracle, conjunt barroc del qual n'és el seu director.

L'ORGUE

Gaietà Estadella
1943
Restauració a càrrec de David Iglesias
2017–2020

acorgue.cat

dissabte
09
setembre
20:00h

LES MASIES DE VOLTREGÀ
Santuari de la Mare de Déu de la Gleva

VALENTÍ MISERACHS

PROGRAMA

Johann Sebastian Bach
(1685–1750)

Nun komm' der Heiden Heiland, BWV 599
Vater unser im Himmelreich, BWV 636

César Franck
(1822–1890)

Coral núm. 1 en mi major, FWV 38

Marco Enrico Bossi
(1861–1925)

Ave Maria, op. 104 núm. 2
Chant du soir, op. 92 núm. 1

Léon Boëllmann
(1862–1897)

Prière à Notre Dame

de la Suite Gothique, op. 25

Eduardo Torres
(1872–1934)

Berceuse

Lluís Romeu
(1874–1937)

Meditació

Valentí Miserachs
(1943)

Oració
Dos Interludis
Himne final de l'oratori Diàleg patriarcal

VALENTÍ MISERACHS

Sacerdot, ha realitzat els estudis eclesíastics al Seminari de Vic i a la Pontifícia Universitat Gregoriana (Roma), i els musicals als conservatoris italians de L'Aquila, Bari i Roma, i al Pontifici Institut de Música Sacra, del qual des de 1995 a 2012 n'ha estat Rector, i on n'ha estat també professor ordinari de composició. Organista a la Basílica Vaticana de 1975 a 1980.

Cofundador i professor de diverses disciplines musicals (orgue, composició, cant coral, exercitacions orquestrals) a la romana Escola de Música «T. L. da Victoria», de 1975 a 1994. És canonge degà del capítol de la Basílica Papal de Santa Maria la Major i ha estat director de la Cappella Musicale Liberiana de la mateixa basílica, des de 1973 a 2019. Autor d'un extens corpus que comprèn oratoris, música simfònica i de cambra, organística, liederística, per a cobla i d'escena, i, principalment, música coral i litúrgica, en llatí, català i italià, en bona part publicada. L'obra completa preveu una cinquantena de volums. Concertista d'orgue i director de cors i orquestres, especialment en obres de la seva pròpia composició. Autor de nombroses conferències i articles sobre el tema de la música sacra, espiritualitat, poesia, biografies, etc., recollits en quatre volums.

És protonotari apostòlic, canonge honorari de la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona, de la Catedral de Solsona i de la de Vic, posseeix la Creu de Sant Jordi, l'Encomienda de Alfonso X el Sabio, i és Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres i Chevalier de la Légion d'Honneur, i acadèmic de la Pontifícia Accademia di Belle Arti e Lettere dei Virtuosi al Panteon (Ciutat del Vaticà) i de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, i premi «Batista i Roca» pel treball de promoció de la cultura catalana a l'estranger.

L'ORGUE

Juan Dourte
1925
Restauració a càrrec de Blancafort OM
2011

acorgue.cat

ELS ORGUES

ÀGER. ESSLÉSIA PARROQUIAL DE SANT VICENÇ

L'orgue, d'un teclat, fou construït l'any 1865 per Juan Florenzano, seguint les pautes de la tradició orguenera barroca, amb una barreja de característiques italianes i ibèriques. Per l'any de construcció, és un instrument molt tradicional sense cap influència de les corrents romàntiques europees de mitjans del s. XIX. Restaurat els anys 1991–1992 per Wilfried Praet. Conserva tota la part instrumental i quasi la totalitat dels tubs d'origen, cas probablement únic pels orgues de Juan Florenzano.

González, M. (2007). *Els orgues de les comarques de Lleida i del Principat d'Andorra*
Wilfried Praet

BARCELONA. BASÍLICA PARROQUIAL DE SANTA MARIA DEL MAR

L'orgue fou construït originàriament per al convent dels Trinitaris de Vic. L'estil del moble i la seva decoració plàstica suggereixen que és de la segona meitat del segle XVIII, tot i que no s'ha trobat cap document que ho corrobori. Es tracta d'un orgue d'escola catalana, amb detalls tant significatius com la partició entre si2 i do3 o l'existència d'un característic flautat de fusta. Aspectes tècnics i estilístics suggereixen que es tracta d'un orgue de la família Boscà.

L'any 1983, es va trobar l'instrument al magatzem d'un antiquari, desmuntat per personal no professional. No conservava cap tub d'estany i, altres elements com els teclats i les manxes, es trobaren a una antiga masia fortificada propera a Vic. La Generalitat de Catalunya adquirí l'instrument i el taller d'orgueneria Gerhard Grenzing en realitzà la restauració i la reconstrucció de les parts que faltaven. L'orgue s'ha ubicat en una tribuna nova construïda enfront d'on hi hagué l'orgue anterior; així quedava reservat l'espai a fi que, en un temps futur, hom hi pugui posar l'orgue major, amb tots els recursos que exigeix la gran basílica.

Grenzing, G. (2005). *L'orgue de Santa Maria del Mar*

BARCELONA. CRIPTA DE LA BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

Antoni Gaudí ja desitjava que la cripta disposés d'un instrument musical que enaltís les celebracions litúrgiques. Malauradament, no el va poder veure, ja que fou instal·lat poc després de la seva mort, en el lloc que va indicar l'arquitecte. Fou construït per la «Fábrica de órganos de Nuestra Señora de Montserrat» a Collbató. L'instrument va desaparèixer durant la destrucció dels elements mobles de la cripta el juliol de 1936.

La Congregació de les Religioses del Sagrat Cor disposava, a la seva església de l'escola del carrer Diputació, de l'instrument actual i l'oferí generosament a la Sagrada Família per tal que, en la seva cripta, hi pugui tenir nova vida i en pugui gaudir un nombre més gran de persones. Aquest instrument, construït l'any 1896 a París, és l'únic orgue Cavaillé-Coll que existeix a Catalunya, i encaixa de manera providencial, tan per volum com per estètica i so a la mateixa capella on hi va haver l'orgue anterior.

L'any 2021, fou beneït i inaugurat, després del trasllat i restauració a càrrec del taller d'orgueneria Blancafort Orgueners de Montserrat. S'afegí un cos independent de pedal amb tres registres de nova construcció.

Turull, J.M. (2021). *Solemne benedicció de l'orgue*

BARCELONA. ESGLÉSIA PARROQUIAL DE LA MARE DE DÉU DE NÚRIA

L'orgue fou construït per Gaietà Estadella l'any 1943 per la capella del col·legi dels Escolapis de Sarrià. Més tard, fou ampliat per Artur Escobar, un antic operari d'Estadella. Entre els anys 2017 i 2020, David Iglesias va realitzar el trasllat de l'instrument a la parròquia de la Mare de Déu de Núria i la restauració, que consistí en la renovació dels conductes de plom, construcció d'una nova manxa i la restauració de tots els elements pneumàtics (membranes i manxetes). Va completar i equilibrar la disposició de l'orgue afegint tres registres originals d'Estadella. El sistema de transmissió és pneumàtic tubular amb secrets de membranes interiors.

Berenguer Montserrat

CADAQUÉS. ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANTA MARIA

L'orgue va ser construït entre 1689 i 1691 per Josep Boscà i Serinyena i essencialment es manté en la seva concepció original. La canonada metàl·lica l'està reposant Gerhard Grenzing des de 1984 car la perdé durant la Guerra Civil. El fet d'haver conservat, a més de la caixa, tants elements constituents li dóna entitat suficient per a considerar-lo l'orgue més antic de Catalunya. Quan el 1689 pactà la construcció de l'orgue, s'acordà que havia de fer-lo de conformitat amb el que es trobava a l'església del convent de Sant Domènec de Girona, el primer que algú ha atribuït a les seves mans, encara que sembla més probable que fos de Bartomeu Triay.

Quan les portes posen al descobert la cara de l'orgue major, la de l'esquerra mostra l'adoració dels pastors i la de la dreta, l'adoració dels mags; quan les portes són tancades, s'ensenyen Jesús amb un deixeble i Adam i Eva, respectivament. Si la cortina de la cadireta està desenrotllada, s'observa una escena recurrent en les portes i cortines dels orgues: l'Anunciació.

Escalona, J. M. (2000). *L'orgue a Catalunya: història i actualitat*

CASTELLÓ D'EMPÚRIES. BASÍLICA PARROQUIAL DE SANTA MARIA

Orgue iniciat per Domènec Cavaillé i el seu pare Joan Pere, molt probablement el 1803. Del seu treball en resta la caixa i el salmer de la cadireta. De la intervenció de Gaietà Vilardebó els anys 1852–1854 n'ha quedat el salmer de l'orgue major i el recitatiu, els salmers del pedal amb els seus tubs, el salmer dels ecos amb bona part de la canonada, i les mecàniques corresponents a aquests quatre cossos sonors. La majoria dels canons metàl·lics van desaparèixer el 1938, dèficit que Gerhard Grenzing ha solventat entre 1974 i 2016.

L'orgue de Castelló d'Empúries és l'únic de Catalunya que pot donar constància tangible del treball que Domènec Cavaillé realitzà més avall dels Pirineus, ja que, com el seu pare, compaginà entre una banda i l'altra de la serralada l'activitat de construcció d'orgues.

Escalona, J. M. (2000). *L'orgue a Catalunya: història i actualitat*

MANRESA. COLLEGIATA BASÍLICA DE SANTA MARIA DE LA SEU

Es tenen referències d'un orgue ja el 1485 que indiquen que prèviament ja n'hi havia un. El 1505, el Consell de la ciutat acorda fer-ne un de nou. Un segle més tard, el 1619, el Capítol n'encarrega un altre havent considerat que l'orgue tenia poca potència per les grans dimensions de l'església. Aquest fou construït per Francisco Bordons i restaurat el segle XVIII per Antonio Boscà. L'orgue pateix grans desperfectes els anys 1714 i 1808 i finalment es destrueix durant la Guerra Civil.

L'any 1958, durant la reforma del presbiteri de la basílica de l'abadia de Montserrat, l'orgue Puggina de 1922 es va retirar i fou adquirit per la Seu. L'any 1979, l'orgue patí un incendi que el deixà en males condicions. El 1988, s'inaugura la restauració i petita ampliació de l'instrument. El 2021, la Seu encarrega al taller d'orgueneria Carlos M. Álvarez una restauració i ampliació de l'orgue sense perdre la seva essència original. Fou beneït i inaugurat durant la celebració del centenari de l'instrument.

Ballús, G. (2022). *Restaurem l'orgue del cor de Catalunya*

LES MASIES DE VOLTREGÀ. SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE LA GLEVA

L'orgue fou construït l'any 1925 per Juan Dourte i Lope Alberdi, al taller de Nuestra Señora de Begoña. S'ha conservat en el seu estat original, tret del pedaler, que fou substituït per Albert Blancafort el 2011 per un de mides més normalitzades. És un instrument concebut amb una finalitat estrictament litúrgica. Posseeix la sonoritat i l'estètica pròpies de l'orgue romàntic, com correspon a l'època de la seva fabricació.

Miró, A. (2020). *Orgues notables de Catalunya* (CD, III volum)

EL PLA DE SANTA MARIA. ESGLÉSIA DE SANT RAMON DE PENYAFORT

Orgue d'un teclat manual construït l'any 1876 pels germans Louis i Florian Gheude per a la capella del seminari de Notre Dame de Basse-Wavre (Bèlgica). Va ser adquirit el 1988 per la Parròquia del Pla de Santa Maria. Restaurat posteriorment per l'orguener flamenc Wilfried Praet, afegint-hi una *Fourniture* provinent d'un orgue desaparegut dels mateixos orgueners Gheude. Malgrat la data de construcció, és essencialment un instrument pre-romàntic, ideal per la interpretació de la música de principis del s. XIX. Es conserva tota la part instrumental: teclat, mecànica i

776 tubs, dels quals només 3 són nous. Recentment, el mateix orguener hi ha afegit un cos de pedal independent de tres registres, la majoria de tubs dels quals provenen del mateix orgue desaparegut mencionat anteriorment.

Wilfried Praet

TORREDEMBARRA. ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT PERE APÒSTOL

Orgue construït pels germans Jaume i Sebastià Guilla, orgueners de la vila de Tremp, el 1705. L'orgue presenta una gran similitud amb d'altres orgues catalans de la seva època. En el transcórrer del temps, hi ha constància al llibre de comptes parroquials de diversos pagaments en concepte de reparacions. Durant la Guerra Civil, se n'espoliaren els tubs metàl·lics però es conservaren els salmers i mecanismes interiors i els grans tubs de fusta de les contres. L'orgue romangué mut fins la dècada dels anys 70, quan s'encarregà la reconstrucció al mestre orguener Gerhard Grenzing. L'orgue conservava prou elements com per poder reconstruir els tubs i els registres que havia tingut històricament. Els treballs de restauració van començar el 1975 i acabaren el 1979.

Anglès, F. i Vergés, J. (2013). *Orgues del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*

TORROJA DEL PRIORAT. ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT MIQUEL ARCÀNGEL

Orgue construït l'any 1799 per Jean-Pierre Cavaillé durant la segona estada a Catalunya, iniciada el 1789 a causa de la Revolució Francesa. Previst un orgue de dos teclats i mig i pedaler, Jean-Pierre Cavaillé féu només la part instrumental dels teclats de l'orgue major i del recitatiu i posà només un bordó de 16' al salmer del pedal, on tres tapes més quedaven buides. El teclat de la cadireta no va ser mai connectat, tot i que ja estava preparat per poder-se acoblar a l'orgue major.

L'any 1880, Juan Florenzano traslladà l'orgue a la ubicació actual i hi ha indicis que indiquen que hi afegí una cadireta. Des de l'any 1976, Wilfried Praet en realitza la restauració. Seguint les tècniques de l'època, acaba la part instrumental de la cadireta i afegeix la trompeta del pedal. Queda pendent la restauració de les manxes i la reconstrucció de la corneta d'eco. És un dels pocs orgues Jean-Pierre Cavaillé que s'han conservat quasi intactes fins el dia d'avui.

Anglès, F. i Vergés, J. (2013). *Orgues del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*

Wilfried Praet

ULLDEMOLINS. ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT JAUME APÒSTOL

Orgue construït els anys 1636–1638 pels orgueners Pedro Fuertes de Terol i Antonio Eurisses de Sevilla. L'any 1766, Anton Casas el remodelà. Durant la Guerra Civil va ser espoliat. Les portes mostren, a l'exterior, les imatges de Sant Pere i Sant Jaume i, a l'interior, una Anunciació. Tenen la singularitat d'haver estat pintades per una dona: Angèlica Justiniano, que es feia dir Angèlica Andreua (1614–ca. 1650) i que és l'única pintora documentada del barroc català. Aquestes es poden contemplar a la mateixa església; les portes actuals són una còpia de Josep Julián Fernández, que adaptà els motius per acomodar els travessers d'acer de l'església, afegits recentment per estabilitzar l'estructura del temple.

Els anys 2002–2008 Wilfried Praet restaurà la caixa i reconstruí tota la part instrumental, inspirant-se en la composició dels registres que figurava en el contracte dels mateixos orgueners per l'orgue de Puigcerdà. Té octava curta i el temperament és mesotònic d'un 1/4 de coma, el qual li dóna un color particular a la música del s. XVII i és, alhora, un rept i una inspiració per l'organista ben informat.

Anglès, F. i Vergés, J. (2013). *Orgues del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*
Wilfried Praet

VILAFRANCA DEL PENEDES. BASÍLICA PARROQUIAL DE SANTA MARIA

Orgue construït l'any 1942 per Gaietà Estadella, probablement el més gran que s'ha conservat fins el dia d'avui sense cap tipus de modificació, d'estètica romàntico-simfònica. Encara no havia acabat la Guerra Civil, que mossèn Josep Maidéu, en aquell moment, rector de la parròquia, va encarregar-lo. Des d'aleshores, no ha deixat de sonar en cap moment per les celebracions litúrgiques. Va ser restaurat el 2006 per la firma suïssa Späth Orgelbau. Actualment, els «Amics dels Orgues de Vilafranca» hi organitzen un cicle anual de concerts.

Berenguer Montserrat

Organitza

Collabora

Ajuntament

Torroja de Priorat

PARRÒQUIA DE SANT PERE APÒSTOL TORREDEMBARRA

Ajuntament de les Masies de Voltregà

Ajuntament de Castell d'Empúries

PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DE DÒRIA Barcelona

Parròquia de Sant Jaume Ulldemolins

Santuari de la Mare de Déu de la Gleva Masies de Voltregà

Parròquia de Santa Maria Castell d'Empúries

Parròquia de l'Assumpció El Pla de Santa Maria

Parròquia de Sant Miquel Arcàngel Torroja del Priorat

Parròquia de Santa Maria Cadaqués

Amb el suport de

